

Merikarvian kunta
kirjaamo@merikarvia.fi

Viite: Lausuntopyyntöne 29.4.2021

Asia: Merikarvian rantayleiskaavan muutosluonnos Kasalassa koskien tiloja Lehto 484-406-6-65 ja Koivula 484-406-6-58. Päiväty 5.4.2021.

Kaavoitus- ja arkkitehtipalvelu Mattila Oy/arkkitehti Ilmari Mattila on laatinut kahta Kasalan kylän tilaa koskevan Merikarvian rantayleiskaavan muutosluonnoksen. Kaavamuuotosalue sijaitsee noin 17 kilometrin päässä kunnan keskustaaajamasta pohjoiseen, Holeerinniemen lounaisosassa. Kaavamuuotuksen tarkoituksena on muuttaa tilan Lehto 484-406-6-65 käyttötarkoitus loma-asumisesta (Loma-asuntoalue RA) vakinaiseksi asumiseksi (Asuinpientaloalue AP-2) sekä siirtää yksi lomarakennuspaikka Lehdon puolelta Koivulan puolelle.

Suunnittelualue ei sijoitu itsessään mihinkään arvokkaaksi luokiteltuun kulttuuriympäristöön. Varsin lähelle sitä ulottuu kuitenkin maakunnallisesti merkittävä Kasalan kylä ja kulttuurimaisema, joka on huomioitu Satakunnan vaihemaakuntakaavassa 2 merkinnällä kh. Kasalan kylän ranta-alueella voidaan silti katsoa olevan vähintäänkin paikalliseksi luokiteltavaa maisemallista merkitystä.

Alueella on voimassa Merikarvian rantayleiskaava vuodelta 1997, jonka taustaselvitykseksi on tehty rakennusinventointi vuonna 1993 (Anneli Björkqvist/Merikarvian kunta). Lehdon tai Koivulan rakennuksia ei ole huomioitui inventoinnissa, joka oli kuitenkin varsin puutteellinen. Inventointitiedot on päivitetty vuonna 2009 (FM Hanna Partanen/Merikarvian kunta). Päivitysinventoinnissa tarkastettiin vain vuoden 1993 inventoinnissa mukana olleet kohteet. Uusia kohteita ei voitu resurssien niukkuuden vuoksi ottaa mukaan selvitykseen.

Lehdon asuinrakennus voidaan kaavaselostuksen valokuvien perusteella todeta varsin iäkkääksi. Pienikokoinen asuinrakennus (todennäköisesti alun perin Merikarvian rannikolle tyypillinen kalastajatila) on pitkänurkkainen. Ullakon ikkunaa ympäröi palkistokehys. Nämä piirteet viittaavat rakennusajankohtaan viimeistään 1800-luvun viime vuosina, eikä museo ei pidä kaavaselostuksessa mainittua vuotta 1920 uskottavana rakennusajankohtana. Rakennus- ja huoneistorekisterissä (mistä tieto lienee peräisin) rakennusvuodeksi kirjataan kaavamaisesti vuosi 1920, mikäli rakennuksen rakennusvuotta ei tunneta. Rakennuksessa lienee tehty muutoksia 2. maailmansodan jälkeisenä aikana, mistä kertovat asuinkekkien muutamat

pystyjakoiset ikkunat. Myös kuistiosa on selvästi muuta rakennusta nuorempi. Pienikokoinen ja vaatimaton rakennus lienee jäänyt vakinaisesta asuinkäytöstä jo vuosikymmeniä sitten.

Satakunnan Museo katsoo, ettei ilmeisesti jo pitkään vapaa-ajan käytössä ollutta, meren rantaan rajautuvaa kiinteistöä tulisi maisemallisista syistä osoittaa rantayleiskaavan muutoksella asuinkäyttöön. Satakuntaliiton lausunnossa on esitetty kattavasti perusteita suunnittelualueen säilyttämiselle loma-asumiskäytössä. Satakuntaliiton tavoin museo pitää ongelmallisena myös sitä, ettei kaavassa osoiteta asuinpienalojen osalta enimmäisrakennusoikeutta vaan kysymys jää kunnan rakennusjärjestyksen varaan. Joka tapauksessa vakinaisen asunnon rakennuspaikalla rakennusoikeus on merkittävästi suurempi kuin loma-asunnon rakennuspaikalla, mikä mahdollistaa herkkään merenrantamaiseman näkyvämmän muutoksen kuin lomarakentaminen.

Satakunnan Museolla ei ole arkeologisen perinnön osalta huomautettavaa rantayleiskaavan muutoksesta.

Satakunnan Museo

Museonjohtaja Johanna Jakomaa

Tutkija Liisa Nummelin

Arkeologi Leena Koivisto

Tiedoksi

Varsinais-Suomen ELY-keskus/kirjaamo, Sofia Koskela
Satakuntaliitto/kirjaamo, Anne Nummela, Susanna Roslöf
Museovirasto/kirjaamo

Tämä asiakirja on hyväksytty sähköisesti Porin kaupungin asianhallintajärjestelmässä